

รายงานผลการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการ
สอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการ
แสดงบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขุนตาลวิทยาคม”

โดย นางตรีณัฐ สมแก้ว

ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนขุนตาลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย

การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมติสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขุนตาลวิทยาคม”

Development of English Listening and Speaking Ability Through
the Natural Approach Combined with Total Physical Response
(TPR) and Role-Playing for Mathayom Sueksa 2 Students at
Khuntanwittayakhom School

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมติ ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ70 ขึ้นไปและ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักเรียนโรงเรียนขุนตาลวิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 22 คนที่ ลงทะเบียนเรียน รายวิชา อ22201 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมติจำนวน 10 แผน (2) แบบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ (3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยการสอนตามแนวธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.95 คิดเป็นร้อยละ 79.70 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.46 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่อง

ทางการเรียนรู้ (2) นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยการสอนตามแนวธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมติ เท่ากับ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติ; การจัดการเรียนรู้แบบTPR; การแสดงบทบาทสมมติ; ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจ

Abstract

This research aimed to 1) develop the English listening and speaking ability of students using the Natural Approach combined with Total Physical Response (TPR) and Role-Playing. The criteria for success were set at an average score of not less than 70 percent and at least 70 percent of students meeting this criterion, and 2) to investigate student satisfaction towards learning based on the Natural Approach combined with TPR and Role-Playing. The research sample consisted of 22 Mathayom Sueksa 2/1 students at Khuntanwittayakhom School, enrolled in the course English Listening and Speaking 3 (E22201) during the first semester of the academic year 2025. The sample was selected using Purposive Sampling. Research instruments included: (1) 10 lesson plans utilizing the Natural Approach combined with TPR and Role-Playing, (2) an English listening and speaking ability test, and (3) a satisfaction questionnaire regarding the combined learning approach. Data were analyzed using percentage, mean ($\bar{X}$), and standard deviation (S.D.). The key research findings were as follows: (1) The students' mean score on the English listening and speaking ability test was 11.95, equivalent to 79.70 percent of the total score. A total of 21 students passed the set criterion, accounting for 95.46 percent of the total student population, which exceeded the specified benchmark. Only one student failed the criterion (4.54 percent), who was identified as having a learning disability. (2) The students' average satisfaction level towards learning using the Natural Approach combined with TPR and Role-Playing was $\bar{X} = 4.14$, which is considered a high level of satisfaction.

Keywords: Natural Approach, Total Physical Response, Role-Playing, English Listening and Speaking Abilities, Satisfaction

บทนำ

ภาษาอังกฤษนั้นถือเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกจากการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่โลกมีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านการติดต่อสื่อสารเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงข้อมูลทั่วโลกเข้าด้วยกันทำให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน (คุชฎี รังษิ์ชวล, 2562) ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นนอกจากการนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารแล้วยังสามารถใช้ในการแสวงหาความรู้และยังช่วยสร้างความเข้าใจในหลากหลายของภาษา วัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆได้ง่ายและกว้างขึ้นมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดี (ชยาพล ชมชัยยา และคณะ, 2565) และการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมโอกาสในการประกอบอาชีพในอนาคตและการศึกษาต่อหรือเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย ทักษะการฟัง-พูดถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร ดังที่พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565, น. 1-2) กล่าวว่าจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพตามกรอบมาตรฐาน CEFR โดยเฉพาะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นผู้เรียนควรที่จะได้รับการพัฒนาและฝึกฝนทักษะที่สำคัญและจำเป็นอันได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนโดยเฉพาะทักษะการฟังและทักษะการพูดที่ควรเร่งส่งเสริมและพัฒนาเนื่องจากเป็นทักษะหลักของการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งจาร์พอร์ ตั้งพัฒนกิจ (2563) ได้อธิบายว่าความกังวลความกลัวสามารถขัดขวางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้หากผู้เรียนมีความวิตกกังวลที่มากเกินไปอาจจะส่งผลทางลบต่อผู้เรียนเองได้ที่จะทำให้ผลการใช้ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนไม่เกิดการพัฒนาซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ และวิเชษฐ์ เสือภูมิ (2563) ยังได้กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่มักข้ามขั้นตอนการฟังและการพูดนักเรียนจะ เริ่มจากการเรียนคำศัพท์ เรียนไวยากรณ์และแต่งประโยค ทักษะการฟังและการพูดจะถูกละเว้นด้วยเหตุผลหลายประการ

จากการศึกษาผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขุนตาล วิทยาคม จังหวัดเชียงรายพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความสามารถทางด้านทักษะฟัง-พูดต่ำกว่าด้านอื่นๆผู้เรียนไม่ค่อยมีความพึงพอใจในการเรียนจึงไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนและระดับคะแนนเฉลี่ยใน รายวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย และมีผลการทดสอบความสามารถการสื่อสารภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2567 ต่ำกว่าปีการศึกษา 2566 และปีการศึกษา 2565

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นไปตามหลักการพัฒนาการทางภาษาพร้อมทั้งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไปพร้อมๆกันพบว่าแนวการสอนที่ได้รับความสนใจและเหมาะสมในการนำมาปรับใช้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามพัฒนาการทางภาษา คือแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ที่เป็นแนวการสอนที่ได้รับการพัฒนาโดยยึดทฤษฎีการเรียนรู้

ทางภาษาที่สองของ Stephen D. Krashen และวิธีการทางธรรมชาติของ Tracy D. Terrell ซึ่งการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) เป็นแนวการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารเน้นการสอนความหมายของศัพท์และประโยคมากกว่าการสอนกฎไวยากรณ์เพราะการสื่อสารที่มีความหมายสำคัญกว่าการใช้โครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแนวการสอนแบบค่อยเป็นค่อยไปตามธรรมชาติของการรับภาษาเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมาย เมื่อผู้เรียนได้รับฟังข้อมูลทางภาษาที่พอจะเข้าใจได้ (comprehensible input) จนเกิดความพร้อมผู้เรียนก็จะสามารถพูดสื่อสารได้เองตามลำดับเมื่อผู้เรียนใช้ภาษาได้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ผู้สอนจะไม่แก้ไขความผิดพลาดนั้นทันทีหากการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารออกมาได้อย่างเข้าใจ ยกเว้นข้อผิดพลาดนั้นทำให้ความหมายของการสื่อสารเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ยังเป็นแนวการสอนที่เน้นการสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน ผ่อนคลายเพื่อลดความวิตกกังวลของผู้เรียนในการใช้ภาษาและเป็นการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน (Krashen & Terrell, 1983) ดังนั้นการสอนภาษา โดยอาศัยแนวการสอนแบบธรรมชาตินี้จึงเหมาะสำหรับผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดีจะเห็นได้จากผลการศึกษาของ พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565) พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษหลังใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบตามธรรมชาติอยู่ในระดับ A2 (39.48%) ตามกรอบมาตรฐาน CEFR 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.51, S.D. = 0.63) นอกจากนี้วิธีการสอนตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) แล้วยังมีวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method ; TPR) โดยมีหลักการสำคัญ คือ เน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟัง ด้วยการให้ปัจจัยที่มีความหมาย และใช้คำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ ครูจะพูดพร้อมแสดงท่าทาง หรือปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนนักเรียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเองโดยที่ครูไม่ต้องเป็นแบบให้การแสดงท่าทางในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะทำให้ นักเรียนเข้าใจและสื่อ ความหมายได้ตรงที่สุด สอดคล้องกับ พลภูมิ เชื้อสง่า (2562) ได้ทำวิจัยในหัวข้อ การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้าน การฟังพูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้านการฟังพูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ ความสามารถด้านการฟังพูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้ เทคนิควิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางอยู่ในระดับมากที่สุด และวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถด้านการฟัง-พูดอีกวิธีหนึ่งคือ วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ เป็นการสอนโดยการสมมุติบทบาทและจัดสถานการณ์ให้ผู้แสดงบทบาทได้แสดงความรู้สึกนึกคิดอารมณ์จากสถานการณ์ที่สมมุติขึ้น ซึ่งอาจจะเตรียมมาก่อน ภายหลังของการแสดงบทบาทสมมุติจะต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงบทบาทความรู้สึกนึกคิด ของผู้แสดง ผู้ดูและมีการสรุปผลของการแสดงบทบาทนั้นด้วย ซึ่งการนำวิธีการ

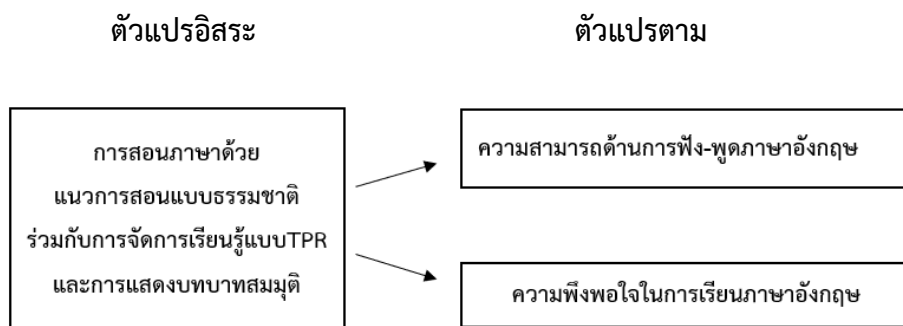
สอนแบบบทบาทสมมุติมาใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น ลด ความ ประหม่าและเขินอายในการใช้ภาษา เนื่องจากมีเพื่อนเป็นคู่สนทนาอีกทั้งยังได้ปฏิบัติและใช้ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์จริงซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกและกล้าที่จะใช้ ภาษามากยิ่งขึ้น (คุณานันต์ ชัน โมลี, 2566.น. 2) อีกทั้งRichards (2008) ได้กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมุติเป็น กิจกรรมที่ผู้เรียนถูกกำหนด บทบาทและสถานการณ์ที่เตรียมมาก่อนหรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยึด ข้อมูลหรือบทบาทที่นำมาเป็นหลัก กล่าวคือ การแสดงบทบาทสมมุติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งเน้น การสอนโดยใช้บทบาทที่ถูกสมมติขึ้นจาก สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงโดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามบทบาทที่ตนได้รับซึ่งการให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุตินั้น เพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้นครูผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนมีส่วนเป็นผู้กำหนดบทสนทนาและบทบาทของแต่ละคน โดยกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใครและจะพูดอย่างไรบ้าง พูดเกี่ยวกับอะไร แต่ สิ่งที่จะพูดผู้สอนเป็นผู้กำหนด หรืออาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดเองโดยครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ ภาษา นอกจากนี้ อมิตา แก้วตา (2566, น.4) ยังได้กล่าวว่า การแสดงบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ ใช้ทักษะทางภาษาและมีความสำคัญในการฝึกทักษะและการพูดภาษาอังกฤษอีกทั้งผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ ในชีวิตจริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารัตน์ ชุนดาร์ห์ และจุไรศรี ชูรักษ์ (2567) ที่มีผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วย ท่าทางร่วมกับการแสดงบทบาทสมมุติ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) คะแนน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการ แสดงบทบาทสมมุติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ 3) ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการแสดงบทบาทสมมุติอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.76

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังที่กล่าวมาผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เห็นว่าหากมี การใช้วิธีสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) ที่เน้นการสอนความหมายของศัพท์และ ประโยคมากกว่าการสอนกฎไวยากรณ์ เพราะการสื่อสารที่มีความหมายสำคัญกว่าการใช้โครงสร้างทางภาษาที่ ถูกต้อง และเป็นแนวการสอนแบบค่อยเป็นค่อยไปตามธรรมชาติของการรับภาษา ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมุติเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนกล้าแสดงออกและปฏิบัติผ่าน สถานการณ์จำลองในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด และส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึง พอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยโดยด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน การจัดการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้นและนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ ให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนขุนตาลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา อ22201 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 3 จำนวน 2 ห้องเรียนรวมจำนวนนักเรียน 37 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 22 คน ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา อ22201 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนขุนตาลวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย โดยการใช้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ จำนวน 10 แผน แบบวัดความสามารถด้านการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และ แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

คุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้

1. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency หรือ IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 0.90 ซึ่งถือว่ามีความคุณภาพ

2. การหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ โดยการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนยางฮอมวิทยาคม อำเภอขุนตาลวิทยาคม จังหวัดเชียงราย จำนวน 25 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยค่า E1 คือค่าเฉลี่ยร้อยละจากคะแนนวัดผลท้ายแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนทั้ง 10 แผน และค่า E2 จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการวัดความสามารถฟัง-พูด รวมเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นครบทุกแผน ได้ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้คือ 80.20/85.07 ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพนำไปใช้ได้

แบบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

1. การหาคุณภาพแบบวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency หรือ IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 0.92 ซึ่งถือว่านำไปใช้ได้

2. ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยางฮอมวิทยาคม อำเภอขุนตาลวิทยาคม จังหวัดเชียงราย จำนวน 25 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.76 คิดเป็นร้อยละ 85.07 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency หรือ IOC) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 1.0 ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องเหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน

2. วัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและวัดความพึงพอใจของนักเรียน หลังจากทีนักเรียน ได้เรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติครบทั้ง 10 แผน

3. วัดความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากทีนักเรียน ได้เรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ ครบทั้ง 10 แผนการจัดการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency หรือ IOC) ตามสูตรของ Rowin Elli and Hambleton. (ลัวัน สายยศ. 2543 : 248-251; อ้างอิงจาก Rowin Elli and Hambleton. **Procedure**.1977 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

2. การหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติ (E1/E2) ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยค่า E1 คือค่าเฉลี่ยร้อยละจากคะแนนการวัดความสามารถด้านการฟัง-พูด และแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน และค่า E2 จากคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ค่าร้อยละ(Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 164 -168)

$$\text{สูตร } P = \frac{F}{N} \times 100 \quad \text{เมื่อ } P \text{ แทน ค่าร้อยละ}$$

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. หาค่าเฉลี่ย (Mean) จากการวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อเทียบกับเกณฑ์ความสามารถด้านการฟัง-พูดที่ตั้งไว้ว่าผ่าน ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จาก แบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อทราบระดับความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมุติโดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวัดความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมุติ

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ	เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 70
	15	100	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1	11	73.33	ผ่าน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ	เกณฑ์การผ่าน ร้อยละ 70
	15	100	ผ่าน/ไม่ผ่าน
2	12	80	ผ่าน
3	14	93.33	ผ่าน
4	11	73.33	ผ่าน
5	12	80	ผ่าน
6	11	73.33	ผ่าน
7	12	80	ผ่าน
8	11	73.33	ผ่าน
9	11	73.33	ผ่าน
10	10	66.67	ผ่าน
11	14	93.33	ผ่าน
12	12	80	ผ่าน
13	13	86.67	ผ่าน
14	13	86.67	ผ่าน
15	12	80	ผ่าน
16	11	73.33	ผ่าน
17	12	80	ผ่าน
18	12	80	ผ่าน
19	14	93.33	ผ่าน
20	12	80	ผ่าน
21	11	73.33	ผ่าน
22	12	80	ผ่าน
$\bar{X}$	11.95	79.70	

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.95 คิดเป็นร้อยละ 79.70 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.46 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2. จากการวิเคราะห์ผลการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมุติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ที่ระดับ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมุติ

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาในการเรียนรู้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนพบเจอคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน	4.00	0.00	มาก
2. เนื้อหาบทเรียนมีความน่าสนใจและทันสมัย	3.73	0.46	มาก
3. เนื้อหาบทเรียนมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.41	0.59	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี	3.59	0.50	มาก
5. นักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	3.86	0.35	มาก
6. นักเรียนรู้สึก สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้	4.23	0.53	มาก
7. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	3.86	0.35	มาก
8. ครูมีการส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม/ทีม ในกิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.51	มาก
9. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียน มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.27	0.70	มาก
10. กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น	3.86	0.64	มาก
11. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้มีแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
12. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้มากขึ้น	4.00	0.00	มาก
13. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้เสียเวลาในการเรียน	3.73	0.46	มาก
14. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.00	0.00	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
15. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.14	0.34	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, $S.D. = 0.34$)

สรุป

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.95 คิดเป็นร้อยละ 79.70 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.46 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

2. จากการวิเคราะห์ผลการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR และการแสดงบทบาทสมมติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ที่ระดับ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบTPR และการแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขุนตาลวิทยาคมมีประเด็นอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.95 คิดเป็นร้อยละ 79.66 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.46 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบTPR เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์กับท่าทางประกอบ สอดคล้องกับ เอื้องฟ้า สุจारी (2564, น.48) ที่มีผลการศึกษาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ที่ระดับ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการสอนภาษาด้วยแนวการสอนแบบธรรมชาติทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่ต้องกังวลกับความไม่เข้าใจโครงสร้างภาษา สอดคล้องกับ พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565. น.62) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอน แบบธรรมชาติภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากปัจจัยดังนี้ แนวการสอนแบบตามธรรมชาติเป็นแนวการสอนที่นอกจากจะเน้นการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนแล้วยังเน้นในเรื่องของการพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับความสนใจและเหมาะสมกับ ผู้เรียน มีการใช้สื่อการสอน มีการจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่ผู้เรียนคุ้นเคยและเหมาะสมกับสภาพของ ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องทักษะการ ฟังและการพูดนั้นเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลานานในการสร้างความพร้อมและความเข้าใจ ผู้สอนไม่ควร สร้างสภาวะที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกลัว ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อทัศนคติและแรงจูงใจ ในการใช้ภาษา ซึ่งความวิตกกังวล (anxiety) นั้นถือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียน การช่วยลดความวิตกกังวล (low anxiety) เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาที่สองที่ จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Lestary and Sani (2018) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวทางธรรมชาติในการ พัฒนาความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียน SMAN 4 PINRANG ประเทศอินโดนีเซีย พบว่าการใช้แนวทางธรรมชาติสามารถทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในเรียนรู้ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการให้ข้อเสนอแนะ ตอบคำถาม และทำกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน และขั้นตอนการจัดกิจกรรมทุกขั้นตอน สนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการสอนและการเรียนรู้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการนำผลการศึกษาไปใช้นั้นสิ่งสำคัญคือความหลากหลายของกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่ความเข้าใจและการเชื่อมโยงการแสดงท่าทางกับความหมายของคำศัพท์และประโยค

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอนให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเนื้อหาและวงคำศัพท์จากสื่อออนไลน์ที่มีความหลากหลายจะเพิ่มประสบการณ์ในการใช้ภาษาที่มากขึ้น นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้จากการค้นคว้าเพิ่มเติมและนำเสนอให้กับนักเรียนคนอื่นได้

เอกสารอ้างอิง

- คุณานันต์ ชันโฉมลี. (2566). การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ บทบาทสมมติสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ชยาพล ชมชัยยา, ศรินยา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์, และ ญัฐพร โอวาหนุพัฒน์. (2565). การพัฒนาการสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 14(1), 347–361.
<https://so05.tcithaijo.org/index.php/pimjournal/article/view/253455>
- จารุพร ตั้งพัฒนกิจ. (2563). อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยมีแรงจูงใจเป็นตัวแปร คั่นกลางและความวิตกกังวลเป็นตัวแปรกำกับ. *วารสารบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ราชมงคลล้านนา*, 8(2), 111–126. <https://research.ku.ac.th/forest/Publish.aspx?PublishID=30027>
- ดุขฎิ รัชชีชวัล. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการบูรณาการนวัตกรรมการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). ชมรมเด็ก.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [การค้นคว้า อิสระปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พลภูมิ เชื้อสง่า. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางในการพัฒนาทักษะด้าน การฟังพูดและความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชมรมเด็ก.
- วิเชษฐ์ เสือภูมิ. (2563). การพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีธรรมชาติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา*, 5(2), 51–62.
- สุภารัตน์ ขุนดำริห์ และ จุไรศิริ ชูรักษ์. (2567). ผลการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง (ทีพีอาร์) ร่วมกับการ แสดงบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารพุทธศาสตร์ มจร อุบลราชธานี*, 6(1), 2197–2207.
- อมิตา แก้วตา. (2566). การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชาณุวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เอื้องฟ้า สุจารี. (2564). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

Krashen, S. D., & Terrell, T. D. (1983). *The Natural Approach: Language acquisition in the classroom*. Pergamon Press.

Lestary, D., & Sani, A. (2018). The effectiveness of using Natural Approach to improve students' interaction ability at the second grade of SMAN 4 Pinrang. *Inspiring: English Education Journal*, 1(2), 87–102. <https://doi.org/10.35905/inspiring.v1i2.842>

Likert, R. (1967). *The human organization: Its management and value*. McGraw-Hill.

Richards, J. C. (2008). *Teaching listening and speaking from theory to practice*. Cambridge University Press.